

Forfatter: Udrag fra Det forbandede Huus

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 96.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366447472/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Det forbandede Huus

«Se, nu staaer det igjen tilfals, Huset ved Christianshavns Kanal – din salig Farbroders Huus, Johanne! og det paa endnu billigere Vilkaar» – sagde den unge Snekermester Frants en Morgen til sin smukke Kone, idet han lagde Adresse-Avisen paa Vuggen og saae paa den lille fjerdingaarsgamle Dreng, som endnu slumrede rolig, og syntes at lege med Guds Engle i Drømme.

«Lad os slaae det kjære gamle Huus reent af Hovedet, bedste Mand! – svarede den unge Kone og lagde Avisen paa Bordet uden at see paa den – Tag over Hovedet har vi jo dog, saalænge Hr. Stork vil have Taalmodighed med Leien. Havde vi kun Brød til os selv og den lille velsignede Gudsengel der, naar han nu snart vil begynde at kræve det, saa maatte vi vel lade os nøie. Med al vor Armod ere vi maaskee dog endnu det lykkeligste Ægtepar i Byen – føiede hun mild og kjærlig til – og vi maae ret takke vor Gud, at han ikke lod den vide Verden adskille os, men bragde dig sund og glad tilbage fra Reisen, og gav os Kjærlighed og Styrke til at bære vort lille Kors med Taalmodighed.»

«Du er roig dog altid den samme fromme velsignede Johanne – sagde Frants og omfavnede den unge blomstrende Moder, som etindrede ham om et herligt Madonnabilled, han engang paa sine Reiser havde seet – mig har du ogsaa gjort langt frommere og taalmodigere, end det ellers var min Natur og Sædvane. Men paa dette elendige Loftkammer kan jeg ikke længer udholde det. Her har jeg hverken Lyst eller Plads til at arbejde; skal jeg bringe Noget ud af Haandteringen, maa jeg have et ordentligt Værksted og Plads til at aande og røre mig. Din salig Farbroders Huus ved Kanalen var ret et Huus for mig; der har jeg og den gamle Mester sjunget saa mangen lystig Sang ved vor Høvlbank, og der vilde jeg ret være saa hjemlig og trostig tilmode. Der var det jo ogsaa jeg saae dig første Gang. Der sad jeg siden hver Aften hos dig i den lille Døgligstue med det grønne Paveel, naar jeg kom fra Værkstedet med gamle Mester Flok. Hver Heiligaften tog han saa Sølvbageret frem af Skabet i Alkoven, og

Fra *Noveller*, 1827